

בש"פ 1956/18 - רותם מאיר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1956/18

לפני: כבוד הרשמת ליאת בנמלך

המבקש: רותם מאיר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד

החלטה

1. המבקש עותר למתן ארכה להגשת ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע מיום 12.11.2017. לדבריו בגזר הדין נפלה טעות והוא סבר כי באפשרותו להגיש את ההליך הערעורי רק לאחר תיקונה.

המשיבה מתנגדת לבקשה. המשיבה ציינה כי התיקון הנטען הוא החלטה מיום 5.2.2018 בו תוקן מועד המעצר שננקב בגזר הדין (הוא המועד ממנו יש למנות את עונש המאסר). המשיבה הדגישה כי במועד בו התגלתה הטעות המועד האחרון להגשת הערעור כבר חלף, והיא טוענת כי בנסיבות אלו הטענה כי הערעור לא הוגש במועדו בשל הטעות בפסק הדין היא בלתי סבירה.

2. מהשתלשלות הדברים, ובפרט העובדה שהמועד להגשת הערעור חלף לפני המועד בו פנה שירות בתי הסוהר

עמוד 1

בעניין הטעות ביחס למועד המעצר, אכן עולה הרושם כי הטעם לכך שהערעור לא הוגש עד עתה אינו נעוץ בטעות שתוקנה.

ואולם, יש רגליים לסברה כי תיקון הטעות בגזר הדין בא בגדרי תיקון מכוח סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. ככל שכך הוא, המועד להגשת הערעור נמנה ממועד התיקון, 5.2.2018, והמשמעות היא כי הערעור הוגש במועדו (ראו סעיף 81(ג) לחוק. לפרשנותו של סעיף 81 הנ"ל ראו: ע"א 5897/14 חיון נ' דסברג, מנהל מיוחד על נכסי יהודה ניב (7.6.2015); ע"פ 3206/11 ז'אנו נ' מדינת ישראל, פסקאות 16-17 (10.6.2013)). המשיבה לא התייחסה בתגובה שהגישה לשאלה האם מדובר בתיקון כאמור, ובהיעדר התייחסות מטעמה לסוגיה זו ונוכח הפסיקה הנוהגת בהקשר זה, סבורה אני כי יש להורות על קבלת הערעור לרישום.

המזכירות תפתח תיק מתאים.

ניתנה היום, י"א באייר התשע"ח (26.4.2018).

ליאת בנמלך, שופטת
ר ש מ ת